

Visat 10 octubre 2010

revista digital ISSN 2014-5624

En els seminaris de Farrera, que des de fa més de deu anys funcionen sota l'abric de la Institució de les Lletres Catalanes, hi deuen haver col·laborat un bon centenar de traductors. La traducció de la poesia potser no té gaire visibilitat en l'arena pública, però no hi pot haver cap dubte que compta amb uns seguidors entusiastes. Aquest ofici només el pot exercir qui creu que la seva tasca és imprescindible. La poesia només es pot traduir amb la sensació d'un deure ineludible, com una necessitat personal —i per això, la poesia uneix autors, lectors i traductors amb els lligams de complicitat.

PESCAT AMB PALANGRE

Seminaris de traducció a Farrera de Pallars de Paller

Per Iolanda Pelegrí

La Institució de les Lletres Catalanes va iniciar els Seminaris de Traducció Poètica a Farrera de Pallars el novembre de 1998. Va ser una de les primeres activitats que va promoure Francesc Parcerisas que el maig del mateix any havia estat nomenat director de la ILC, i que, ben aviat, a l'estiu, ja havia començat a buscar el lloc i els poetes estrangers per celebrar el primer seminari de traducció poètica.

[\[Llegiu més\]](#)

Us recomanem...

Vicent Alonso

Per Vicent Berenguer

Vicent Alonso es va donar a conèixer com a poeta per primera vegada l'any 1980, amb uns poemes publicats a la revista *Cairell*. Al cap de tres anys va aparèixer el seu primer llibre de poemes, *Vel de claredats*. És una època marcada per la transició política, i on l'esclat de l'anomenada «generació dels setanta», en el conjunt de la literatura catalana, va influir força en concurrència amb els autors que vénen del ple franquisme, com ara, Espriu, Andrés Estellés, Llompart, Martí i Pol, Riba o Vinyoli.

[\[Llegiu més\]](#)

Konstandinos Kavafis

Per Montserrat Franquesa i Joaquim Gestí

Konstandinos Kavafis (1863-1933) produí, tancat al seu apartament d'Alexandria, una obra poètica d'extensió limitada i única pel to pessimista i el sentiment tràgic davant la vida. De fet, literàriament parlant Kavafis pertany, juntament amb Kazantzakis i Sikelianós, al grup d'escriptors grecs anomenats «les grans vocacions del decadentisme».

[\[Llegiu més\]](#)

Algunes reflexions sobre la traducció poètica

Per Antoni Clapés

La poesia de la contemporaneïtat és, sobretot, un afer de llenguatge —un qüestionar-se el valor segur de la llengua— que constitueix la dimensió lingüística darrera per a totes aquelles coses que no poden ser dites altrament. Una activitat que tracta de sotjar l'espai d'allò indicible: transitar per les esquerdes del llenguatge per arribar a parlar de coses que no s'acaben d'entendre des de la racionalitat. «Com més complex és el món, més abstracte esdevé l'art», va ensenyar-nos Paul Klee.

[\[Llegiu més\]](#)[\[Més articles\]](#)

Entrevista a Tonko Maroević

Per Pau Sanchis

Tonko Maroević (Split, Croàcia, 1941) és poeta, historiador i crític d'art, assagista i traductor. Ha traduït al croat poesia italiana (de Dante i Petrarca a Saba, Pirandello o Sanguinetti), francesa (Queneau), espanyola (Borges), grega (Kavafis), eslovena i, també, catalana. Pel que fa a la poesia catalana és, sens dubte, l'intel·lectual croat que més atenció hi ha dedicat.

[\[Llegiu més\]](#)